EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 27.7.2010
KOM(2010)404 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Uvádění replik střelných zbraní na trh

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Uvádění replik střelných zbraní na trh

Tato zpráva vychází z ustanovení článku 17 směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní změněnou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008.

1. SMĚRNICE 2008/51/ES, KTEROU SE MĚNÍ SMĚRNICE 91/477/EHS, A OTÁZKA REPLIK STŘELNÝCH ZBRANÍ

1.1. Otázka replik střelných zbraní vyvstala v souvislosti s legislativními pracemi, které vedly k přijetí směrnice 2008/51/ES, ve značné míře kvůli zohlednění obav o bezpečnost ve směrnici, jejíž obecná struktura původně spočívala ve zjednodušení oběhu civilních střelných zbraní v rámci vnitřního trhu za současného uplatnění požadovaných bezpečnostních záruk.

1.2. Během projednávání směrnice pozměněné Evropským parlamentem ale někteří policejní odborníci, kteří přišli na pozvání poslanců, vysvětlili kriminální důsledky, které by mohlo mít používání například poplašných zbraní (nebo zbraní střílejících slepé náboje), pokud by je pachatelé trestných činů přeměnili na skutečné střelné zbraně.

Přímým důsledkem této obavy je téměř doslovné převzetí definice střelné zbraně v pozměněné směrnici z „Protokolu OSN o střelných zbraní“[1], která tak zahrnuje předměty, které „*mohou být přeměněny tak, aby vystřelovaly jednotnou, hromadnou nebo plynovou střelu (obecně projektil) působením okamžitého uvolnění chemické energie, jestliže mají vzhled střelné zbraně a v důsledku své konstrukce nebo materiálu, z něhož jsou vyrobeny, mohou být uschopněny ke střelbě*“.

1.3. Směrnice se proto nevztahuje na jiné výrobky podobající se střelné zbrani, jako jsou repliky střelných zbraní, jejichž definici směrnice neobsahuje.

2. REPLIKY STŘELNÝCH ZBRANÍ: RŮZNÉ VÝZNAMY PODLE JEDNOTLIVÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

2.1. „Protokol OSN o střelných zbraních“ nenabízí ve své definici „střelné zbraně“ skutečně funkční kritérium pro účely této zprávy. Ve svém článku 3 věnovanému definici střelné zbraně zahrnuje mezi předměty, které lze připodobnit ke střelné zbrani, pouze ty, jež je „*možné <u>snadno</u> za tímto účelem přeměnit*“.

2.2. Pojem „replika“ pokrývá podle různých členských států dosti rozdílné předměty, které mají velmi proměnlivou povahu, složitost a stupeň nebezpečnosti; jako repliky

---

[1] Prokotol proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu - http://www.unodc.org/pdf/crime/a_res_55/255e.pdf.

střelných zbraní tak lze více méně chápat celou řadu předmětů. Ve skutečnosti je tak možné uplatnit pojem replika střelné zbraně na předměty, které mají vazbu na skutečnou střelnou zbraň, počínaje pouhou podobností až k samotné totožnosti.

2.3. Vedle označení replika lze také nalézt řadu dalších označení: reprodukce, napodobeniny, kopie. Je proto zřejmě nutné vypracovat přehled několika předmětů, které by obecné podvědomí mohlo více či méně chápat jako repliky.

2.4. Některé právní předpisy používají termín replika pro zbraně vyrobené úplně stejně jako původní zbraň, to znamená se stejným vzhledem a stejnými vlastnostmi. Je známo, že na různých místech ve světě jsou zkušení řemeslníci schopni kopírovat a svým způsobem „klonovat“ zbraň podle původního modelu. Je jasné, že pokud tyto zbraně nejsou vyráběny na základě obchodního patentu a při dodržení všech vnitrostátních nebo evropských předpisů, ocitá se jejich výroba, držení a tím spíše užívání zcela mimo zákon.

2.5. Také jiné „repliky“ jsou svým způsobem výsledkem „klonování“ skutečných zbraní. Ale na rozdíl od předchozích případů jsou označovány za „atrapy“ či za „dekorační“ nebo „umělé“ zbraně. Jejich kostra může být z kovu nebo z plastu a jejich hmotnost srovnatelná nebo mnohem lehčí, ale v žádném případě nelze z těchto předmětů střílet nebo je nabíjet municí. O tyto předměty mají zájem zejména skuteční sběratelé.

2.6. Některé pistole (jedná se v zásadě o ruční zbraně), které jsou skutečné střelné zbraně, se na základě zvláštní obchodní licence stávají denaturovanými výrobky. Výrobce skutečné pistole tak může prodat svou výrobní licenci jinému výrobci, který skutečně a zcela zákonně okopíruje dotčený model, ale učiní z něj pouze brokovou pistoli a/nebo pistoli ke střelbě slepých nábojů nebo poplašnou pistoli.

2.7. Poplašné zbraně obecně se ve skutečnosti mohou často celkem realisticky podobat skutečné střelné zbrani (aniž by nutně kopírovaly určitý přesný model). Podle Mezinárodní stálé komise pro zkoušení ručních palných zbraní[2] (CIP) se za poplašné zbraně považují všechny ruční zbraně, které nebyly vyrobeny ke střelbě pevných projektilů. Poplašná zbraň tak může střílet slepé náboje, plynové náboje a náboje se slzným plynem.

3. JINÉ VÝROBKY PODOBAJÍCÍ SE STŘELNÝM ZBRANÍM, ANIŽ BY BYLY OBECNĚ POVAŽOVÁNY ZA REPLIKY

3.1. Více či méně realistické napodobeniny střelných zbraní se tak používají v rámci poměrně nových zábav nebo koníčků, jako je např. „*airsoft*“; v tomto konkrétním případě se jedná o způsob trávení volného času v podobě hry, ve které se střetávají obvykle dvě družstva hráčů vybavených napodobeninou střelné zbraně (obvykle z plastu) vystřelující pomocí plynu nebo stlačeného vzduchu plastové kuličky o průměru 6 nebo 8 mm. Tlak výstřelu se obvykle pohybuje mezi 2 a 7 jouly.

3.2. Tzv. „brokové“ pistole se mohou někdy podobat skutečné pistoli (ale opět se nemusí jednat o napodobeniny určitého modelu). Vystřelují nábojnice obsahující ocelové,

[2] CIP je mezinárodní organizace sdružující 13 zemí, z nichž 11 patří do Evropské unie.

olověné nebo gumové broky. Princip výstřelu pomocí plynu je stejný jako u pistolí *airsoft* a zásadní rozdíl spočívá v druhu používané nábojnice.

3.3. Střelným zbraním se do určité míry podobají také další předměty, aniž je nutně příliš napodobují: možné by bylo zmínit zbraně používané při „paintballu“. Jedná se způsob trávení volného času provozovaný na městských nebo přírodních soukromých pozemcích a je ho možné popsat jako hru, ve které proti sobě obvykle stojí hráči vybavení vzduchotlakovou nebo plynotlakovou zbraní vystřelující kuličky s barvou. Kuličky s barvou jsou vystřelovány s energií pohybující se mezi 10 a 13 jouly.

3.4. Ještě další předměty mohou také vykazovat určitou podobnost se skutečnými střelnými zbraněmi, jako např. jateční pistole nebo nouzové či signální pistole.

3.5. V některých terminologiích se může termín „replika“ vztahovat také na reprodukce historických zbraní: tyto předměty více či méně věrně (občas ale dokonale) reprodukují modely historických zbraní vypůjčených z muzeí, které jsou tak okopírovány, aby byly prodány sběratelům.

3.6. Konečně je nutné připomenout, že zvláštní směrnice upřesňuje rozlišení, které se musí činit mezi „replikou“ střelné zbraně a hračkou. Podle bodu 20 přílohy i směrnice 88/378/EHS nemohou být „*věrné napodobeniny skutečných střelných zbraní*“ považovány za hračku[3]. Toto vyloučení ostatně upřesňuje a rozšiřuje nová směrnice 2009/48/ES, kterou se zrušuje směrnice 88/378/EHS, a musí být provedeno do vnitrostátního práva do 20. ledna 2011.

4. REPLIKY STŘELNÝCH ZBRANÍ: NĚKTERÉ OBECNÉ HOSPODÁŘSKÉ ASPEKTY

4.1. V údajích Eurostatu jsou pistole na pružinu, na stlačený vzduch nebo na plyn zahrnuty podobně jako obušky do stejně statistické kategorie[4].

4.2. Pokud jde o hodnotu produkce EU v této kategorii, lze za posledních pět let sledovat poměrně ustálený trend, přičemž v roce 2008 dosáhla částky 190 milionů EUR. V objemu produkce lze pozorovat jisté zvýšení a v roce 2008 dosáhla milionu kusů. Podle dostupných statistických údajů jsou 4 hlavními výrobními zeměmi Evropské unie Německo (kde je velmi vysoký počet sportovních střelců: okolo 1,7

---

[3] Článek 1 směrnice 88/378/EHS: „Tato směrnice se vztahuje na hračky. "Hračkou" se rozumí jakýkoli výrobek nebo materiál koncipovaný nebo jednoznačně určený ke hraní dětem mladším 14 let“.

[4] Statistiky Eurostatu rozlišují mezi kategoriemi „Střelné zbraně“ a „Ostatní zbraně“. *Střelné zbraně: revolvery a pistole, lovecké pušky, karabiny a hlavní nabíjené zbraně (s výjimkou vojenského užití). Ostatní zbraně: pušky a pistole na pružinu, na vzduch nebo na plyn a obušky (s výjimkou vojenského užití)*.

milionu registrovaných), Itálie, Spojené království a Španělsko.

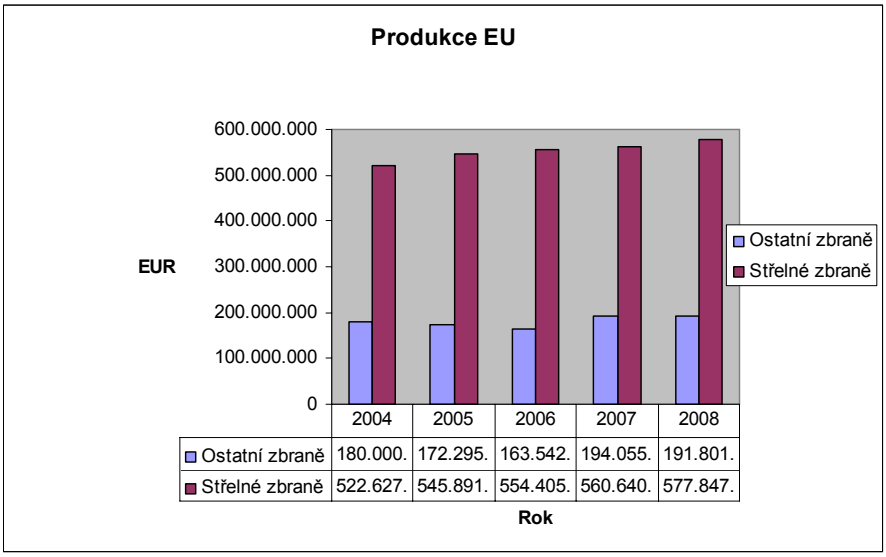

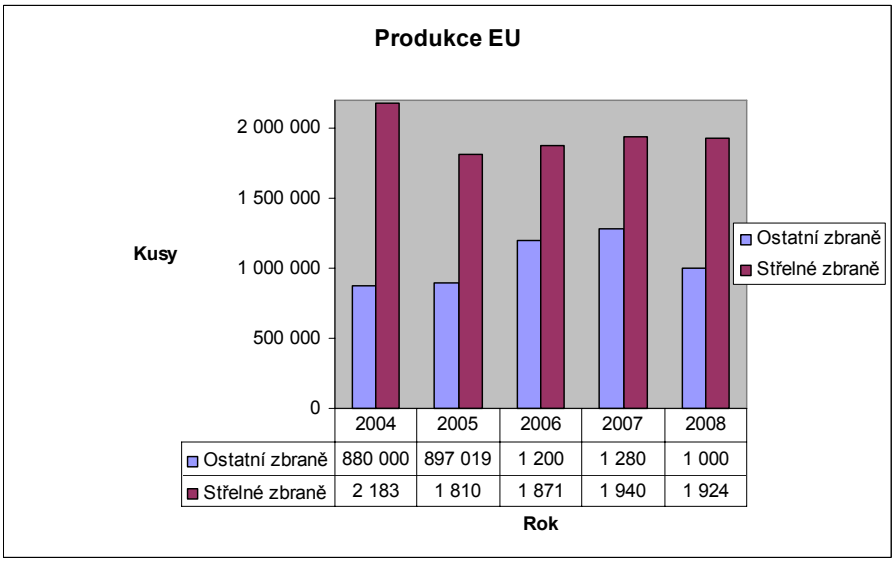

4.3. Dovoz do EU ze třetích zemí se v roce 2008 blíží 50 milionům EUR. Je také nutné upřesnit, že celkem výrazná produkce pistolí na broky a poplašných pistolí se nachází v Turecku a v Rusku.

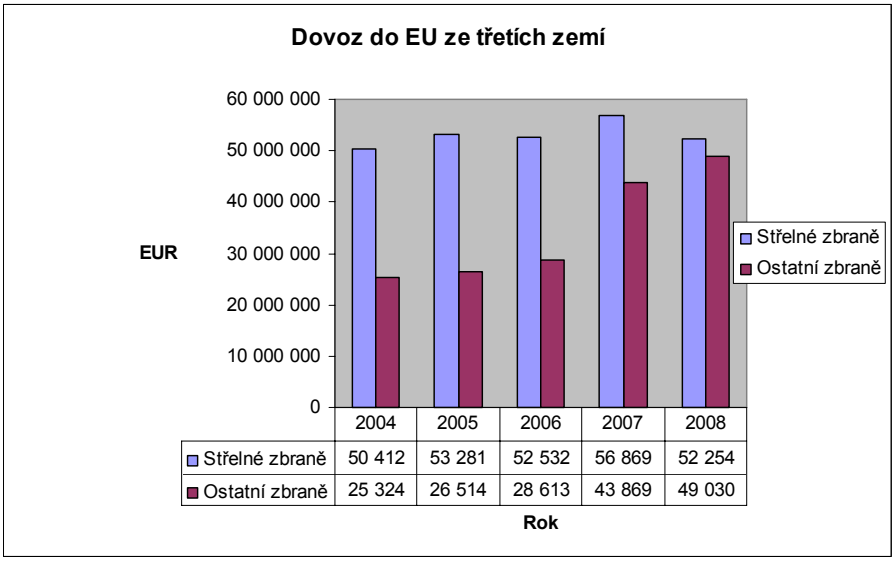

Vývoz z EU do třetích zemí se blíží 55 milionům EUR. Hlavními cílovými zeměmi jsou Spojené státy, Rusko, Sjednocené arabské emiráty, Saúdská Arábie a Ukrajina.

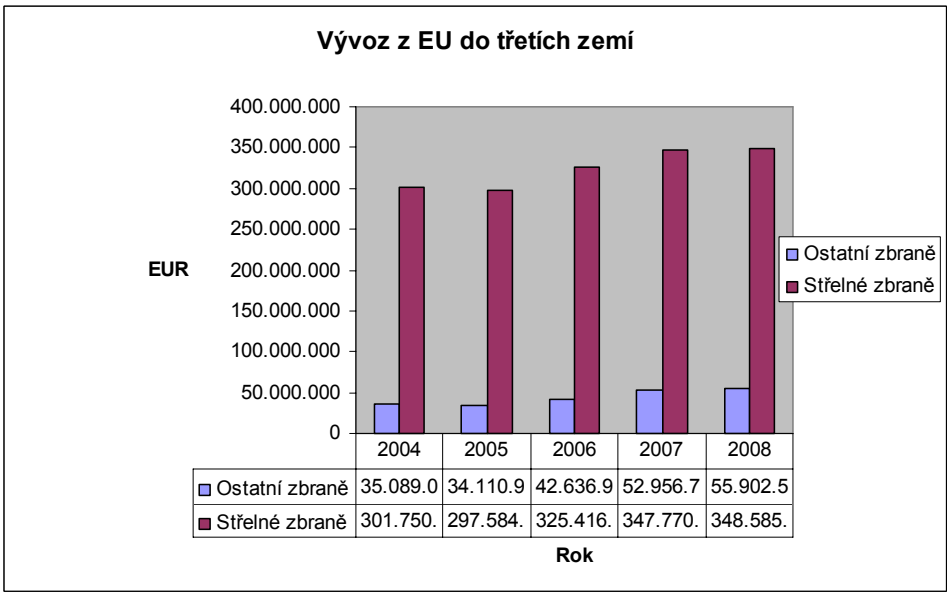

4.4. Obchod v rámci EU zůstal v roce 2008 na poměrně stálé hodnotě, která se pohybovala ve výši okolo 53 milionů EUR. Hlavní dodavatelé jsou Německo a Španělsko. Hlavními kupci jsou Francie, Česká republika a Itálie.

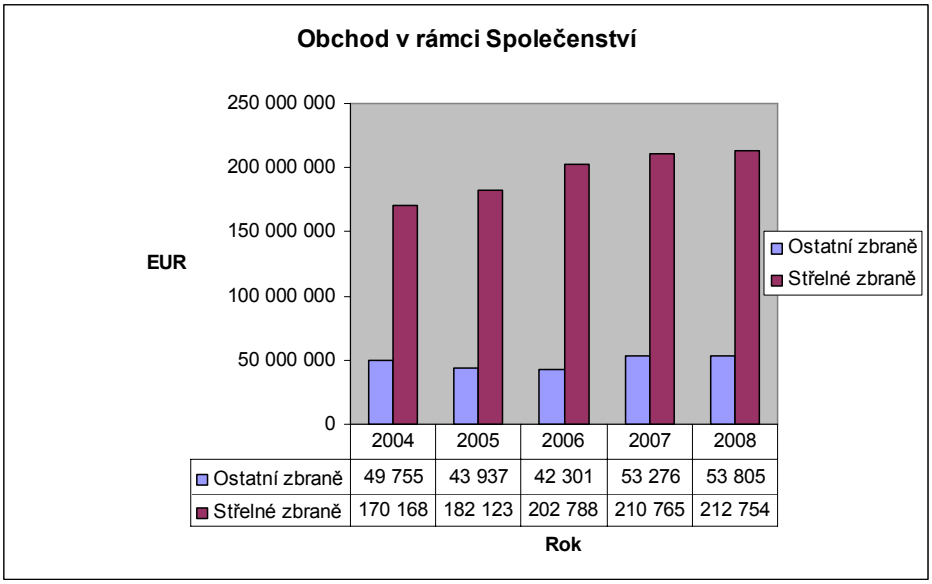

5. DOTAZNÍK O REPLIKÁCH STŘELNÝCH ZBRANÍ VYPRACOVANÝ ÚTVARY KOMISE

5.1. Ve snaze pochopit otázku „replik“ střelných zbraní v celé její šíři vypracovaly útvary Komise dotazník, který byl zaslán v červenci 2009 všem členským státům.

5.2. Pole položených otázek bylo co možná nejširší a otázky byly uspořádány okolo následujících hledisek:

a) bezpečnostní a policejně administrativní (policejní statistiky o trestných činech a přestupcích za použití replik, omezení držení nebo ukazování na veřejnosti atd.);

b) zákonná a předpisová, kde se zejména zjišťovalo, které členské státy již rozlišují repliky střelných zbraní ve svých právních předpisech, a pokud ano, která ustanovení se na ně vztahují (uvedení na trh, uplatnění těchto ustanovení na repliky dovezené a převezené z jiných členských států atd.);

c) hospodářská, s pokusem odhadnout ekonomický význam replik;

d) spojená s případnou přeměnou replik, jako je existence standardů nebo postupů „proti přeměně“, kterými se řídí výroba a/nebo uvedení na trh.

5.3. Na tento dotazník odpověděly všechny členské státy a dotazník byl doplněn setkáními jak se správními orgány pověřenými těmito otázkami (v zásadě ministerstvy vnitra a spravedlnosti), tak se zástupci průmyslu, maloobchodníky či společenskými a profesními kategoriemi, které mají největší zájem na vývoji směrnice 91/477/EHS.

5.4. S výsledky konzultace členských států pomocí dotazníku byly souhrnně seznámeni jejich zástupci při příležitosti druhého zasedání kontaktní skupiny vytvořené směrnicí 2008/51/ES, které se konalo v Bruselu dne 8. března 2010.

6. ODPOVĚDI ČLENSKÝCH STÁTŮ NA DOTAZNÍK: ODEZVY VE TŘECH KATEGORIÍCH

6.1. Do první kategorie patří členské státy, které pojem repliky nezahrnuly do svých právních předpisů nebo jej nezahrnuly opravdu: najdeme zde Lucembursko, Řecko, Lotyšsko, Estonsko, Dánsko, Kypr, Slovinsko, Bulharsko a Finsko. Tyto členské státy vykazují následující zvláštnosti:

– neznají větší problémy veřejného pořádku spojené s použitím replik;

– u dotčených výrobků nerozlišují jejich energii vyjádřenou v joulech;

– výše uvedené jim za určitých okolností nebrání v přijetí zvláštních opatření v oblasti veřejného pořádku nebo v oblasti policejně administrativní, jako je zákaz vlastnění nebo ukazování na veřejnosti předmětů napodobujících střelné zbraně.

6.2. V druhé kategorii se nachází 15 členských států: Francie, Rumunsko, Rakousko, Belgie, Česká republika, Španělsko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Malta, Litva, Polsko, Slovensko, Švédsko a Německo. Zahrnuje země s právními předpisy, v nichž se pojem repliky (nebo reprodukce) střelných zbraní může jevit jako více funkční, aniž by přitom byly hlášeny zvláštní nebo významné potíže. Dále je možné konstatovat, že:

– hranice mezi tím, co je považováno za repliku, a tím, co již spadá spíše do předpisů o skutečných střelných zbraních (např. pokud jde o režim přihlášení, povolení či dopravy), je často postavena na mezní hodnotě vyjádřené v joulech;

– je často zvolena hranice 7,5 joulu, přičemž se ale mohou právní předpisy o střelných zbraních uplatňovat již od 1 joulu stejně jako až od 17 joulů;

– stanovení hranice (1, 7,5, 17 joulů) nutně neznamená, že repliky, které tuto hranici překročí, podléhají po všech stránkách stejným omezením jako skutečné střelné zbraně; uplatnění právních předpisů o střelných zbraních může pouze znamenat, že prodej repliky podléhá přihlášení nebo povolení, či také jen to, že nesmí být prodána neplnoleté osobě;

– kvůli zaručení, že tato hranice nebude překročena, se mohou uplatňovat doplňková opatření. Tak v případě Německa je dodatečná kontrola vyjádřena vyražením značky[5] zvláštní organizace (*Physikalisch-Technische Bundesanstalt*), která se vyžaduje při výrobě určitých druhů poplašných pistolí. Značka zaručuje, že výkon poplašné pistole nepřesahuje vnitrostátní mezní hodnotu 7,5 joulu.

6.3. Třetí celek tvoří skupina tří členských států (Portugalsko, Nizozemsko, Spojené království), jejichž právní předpisy se snaží na úrovni předpisů nebo zákonů přesněji vymezit definici replik/reprodukcí/„realistických napodobenin“. Tyto členské státy rovněž vyjadřují různou míru obav, pokud jde o možnost přeměny některých replik a o jejich uvádění na trh:

– nizozemské právní předpisy zakazují zejména prodej a uvedení na trh některých replik bez ohledu na skutečnost, zda mohou střílet projektily nebo ne, či zda

[5] Představuje ho znak PTB uvnitř kruhu.

mohou být přeměněny na skutečné střelné zbraně nebo ne; za těchto okolností neudivuje, že policejním a celním orgánům může působit starosti nákup tohoto druhu produktů jejich rezidenty v sousedních zemích;

– Spojené království a Portugalsko vyžadují na určitých replikách zvláštní zabarvení: u realistických napodobenin střelných zbraní – *realistic imitation firearms* – v případě Spojeného království a u replik pro trávení volného času v případě Portugalska (hlavně u replik používaných pro „paintball“ nebo „airsoft“), aby se předešlo jakékoliv záměně se skutečnými střelnými zbraněmi. Zvoleným kritériem nebezpečnosti zde tak není síla výstřelu projektilu, ani stupeň „možnosti přeměny“, ale míra napodobení nebo realismu vzhledem ke skutečné zbrani;

– Spojené království mimo to vyjadřuje zvláštní obavu vyplývající ze skutečnosti, že v sousedních zemích platí obvykle méně přísné předpisy ohledně uvádění na trh určitých poplašných pistolí, u nichž se předpokládá možnost nezákonné přeměny. Jelikož je uvedení na trh (a tím i dovoz) těchto poplašných pistolí ve Spojeném království zakázáno, kontrola tohoto zákazu představuje pro odpovědné orgány zvýšené pracovní zatížení.

7. HLAVNÍ POUČENÍ Z DOTAZNÍKU

7.1. První poznámka se týká skutečnosti, že samotné správní orgány mají potíže se zjištěním statistické reality, a to zejména pokud jde o počet předmětů v oběhu nebo o ohrožení bezpečnosti majetku a osob, a tím spíše míry jejich závažnosti, za použití nebo usnadněná použitím replik[6].

7.2. Zůstává skutečností, že ve většině případů hlášených členskými státy jsou bezpečnostní problémy zřejmě spojeny zejména s protiprávní přeměnou poplašných pistolí na pistole schopné střílet skutečné náboje. Historické zbraně nebo reprodukce těchto předmětů nejsou jako ohrožení bezpečnosti majetku a osob uváděny.

7.3. V odpovědích se připomíná, že realistická napodobenina střelné zbraně (atrapa napodobující pistoli nebo revolver) může mít zastrašující účinek a být použita při nezákonném činu. Podobné použití se může samozřejmě ukázat jako ještě více rizikové pro samotného pachatele kvůli možné ozbrojené reakci, a to zejména policie, která se cítí ve stavu sebeobrany.

7.4. Na hlášené případy protiprávní přeměny poplašných pistolí a obecněji na zneužití replik při zastrašování nebo loupežích je ale nutné nazírat ve vztahu ke značně vysokému počtu poplašných pistolí (nebo pistolí schopných střílet slepé náboje) v Evropské unii. Připočtou-li se k těmto kategoriím zbraně druhu airsoft, tak se v případě Německa jejich odhad pohybuje mezi 15 a 18 miliony držených kusů.

7.5. Je také nutné mít v patrnosti, že některé repliky (zejména poplašné pistole) mohou být někdy užitečné v souvislosti se sebeobranou; u jejich majitele, který by měl více

---

[6] S výjimkou Nizozemska, které hlásí přesné statistické údaje, jež se ale týkají blíže neupřesněných předmětů vedených jako „look-a-likes“, a Spojeného království, které za rok 2007/2008 uvádí 1500 trestných činů nebo přestupků („offences“) spáchaných pomocí „realistických“ nebo méně realistických napodobenin.

či méně oprávněné obavy o svou bezpečnost, mohou zabránit pokušení požádat o povolení k držení skutečné zbraně nebo, což by bylo horší, obstarat si ji protiprávně.

7.6. Značný počet zemí Unie předměty tohoto druhu nevyrábí, nehlásí žádné větší potíže a nemá objasňující statistické údaje o držitelích replik střelných zbraní.

7.7. Menší počet členských států někdy hlásí obavy spojené s přeshraničním pohybem replik střelných zbraní, a to zejména, jsou-li jejich právní předpisy již silně omezující. S některými poplašnými pistolemi vyrobenými mimo hranice EU jsou spojeny zvláštní obavy kvůli způsobu jejich výroby, který údajně umožňuje jejich snadnou přeměnu, to znamená jejich uschopnění ke střelbě opravdových nábojů.

7.8. Je nutné také zdůraznit, že členské země Mezinárodní stálé komise pro zkoušení ručních palných zbraní (CIP), která sdružuje většinu výrobců Evropské unie, již nechávají postoupit poplašné pistole zkouškám schválení, označení druhu, souladu základních rozměrů, odolnosti a bezpečnosti fungování.

8. DRŽITELÉ REPLIK

8.1. Majitelé předmětů druhu „repliky“ se kryjí jen velmi částečně s klasickými „uživateli“ střelných zbraní, mezi které patří hlavně myslivci, sportovní střelci a další kategorie držitelů střelných zbraní a přirozeně také výrobci a maloobchodníci se střelnými zbraněmi.

8.2. Druhou skupinu držitelů replik tvoří sběratelé zbraní, ať už historických či ne, nebo jejich replik. Je nutné poznamenat, že mnoho z nich sbírá poplašné pistole napodobující skutečné střelné zbraně. V tomto ohledu mohou mít případná vnitrostátní ustanovení o replikách na tuto kategorii dopad.

8.3. Maloobchodníci pravděpodobně představují společenskou a profesní kategorii nejvíce dotčenou vnitrostátními předpisy o prodeji replik. V některých zemích k prodeji může docházet jen ve specializovaných obchodech se zbraněmi nebo k němu alespoň nesmí docházet v hračkářstvích.

9. ZÁVĚRY

9.1. Je nutné mít v patrnosti, že 9 členských států nemá do svých právních předpisů zahrnut pojem repliky, či ho nezahrnulo opravdovým způsobem, a nemá větší potíže v oblasti veřejného pořádku spojené s použitím replik, zatímco 15 další států nehlásí zvláštní nebo významné potíže v oblasti převozu nebo dovozu z jiných zemí. Obavy spojené s přeshraničními pohyby replik střelných zbraní tak občas vyjadřuje jen malý počet členských států, které mají přísnější vnitrostátní předpisy o replikách. Za těchto podmínek je jen málo prvků prokazujících, že harmonizace vnitrostátních právních předpisů o replikách na evropské úrovni by zlepšila fungování vnitřního trhu zrušením překážek volného pohybu zboží nebo odstraněním narušení hospodářské soutěže.

9.2. Členské státy kromě toho již mají při vypracování pravidel uvádění replik na trh a jejich užívání[7] skutečný prostor pro posouzení. Tato vnitrostátní pravidla uvádění replik na trh a jejich užívání musí dodržovat zásadu volného pohybu zboží (články 34 až 36 Smlouvy o fungování Evropské unie – SFEU) a nejsou jimi samozřejmě dotčena případná zvláštní opatření v oblasti policejní spolupráce. Článek 34 SFEU zakazuje vnitrostátní opatření způsobilá narušit, přímo či nepřímo, v současnosti nebo výhledově, obchod uvnitř Společenství. V tomto ohledu by předpisy členského státu zakazující dovoz, výrobu, uvedení na trh nebo užívání replik střelných zbraní mohly představovat překážku obchodu ve smyslu článku 34 SFEU.

9.3. Je ovšem také jasné, že podobné předpisy mohou být, tentokráte v souladu s článkem 36 SFEU, odůvodněny veřejnou bezpečností a ochranou zdraví a života lidí, pokud ovšem dotčené předpisy neporušují zásadu proporcionality. Zejména je nutné, aby sledovaný cíl nešlo dosáhnout opatřeními, která méně omezují obchod uvnitř EU.

9.4. Při posouzení přiměřenosti opatření tak mohou být v oblasti replik střelných zbraní brány na zřetel různé aspekty: bude nutné si zejména všimnout, zda se jedná o úplný zákaz nebo zákaz provázený výjimkami, zda se zákazy omezují na prodej neplnoletým kupcům, na prodej přes internet či jen na zásilkový prodej, nebo zda se omezení týká zákazu užívání či ukazování na veřejném prostranství.

9.5. Volný pohyb replik střelných zbraní v rámci EU navíc také zajišťuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES[8]. Toto nařízení je použitelné od 13. května 2009. Stanoví pravidla a postupy, které musí dodržovat příslušné orgány členského státu, pokud přijímají nebo mají v úmyslu přijmout rozhodnutí podle jeho čl. 2 odst. 1, které by narušilo volný pohyb výrobku uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a jenž spadá pod článek 34 SFEU.

9.6. Články 34 a 36 SFEU a rovněž nařízení (ES) č. 764/2008 tak již zajišťují volný pohyb těchto výrobků v rámci EU při zohlednění bezpečnostních obav členských států. V tomto ohledu je nutné připomenout, že předmětem směrnice 91/477/EHS je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

9.7. Je nutné také připomenout, že v případě nepřítomnosti přesnějších ustanovení v rámci předpisů na úrovni EU podléhají všechny výrobky určené pro spotřebitele ustanovením směrnice 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků, která umožňuje

---

7 V tomto ohledu je nutné zdůraznit, že směrnice 91/477/EHS stanoví ve svém čl. 2 odst. 1) následující výjimku: „Touto směrnicí není dotčeno použití vnitrostátních předpisů týkajících se nošení zbraní“.

8 Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21. Bod 14 tohoto rozhodnutí upřesňuje, že „zbraně jsou výrobky, jež mohou představovat vážné riziko pro zdraví a bezpečnost osob a veřejnou bezpečnost členských států. Některé konkrétní druhy zbraní uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě mohou z důvodu ochrany zdraví a bezpečnosti osob a předcházení trestné činnosti podléhat omezujícím opatřením v jiném členském státě. Tato opatření mohou zahrnovat zvláštní kontroly a schválení před tím, než jsou zbraně uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě uvedeny na trh v jiném členském státě. Členským státům by proto mělo být povoleno zabránit uvedení zbraní na jejich trh, dokud nejsou zcela splněny jejich vnitrostátní procesní požadavky“.

členským státům stáhnout nebo odvolat z trhu v určitých případech určité nebezpečné výrobky.

9.8. Zahrnutí všech replik do pole působnosti směrnice 91/477/EHS by je přirozeně podřídilo všem ustanovením směrnice. Je ovšem nutné připomenout, že od své změny směrnicí 2008/51/ES se již tato směrnice vztahuje na repliky přeměnitelné na střelné zbraně. Jedná se o určité poplašné pistole (nebo určité repliky sloužící pouze ke střelbě slepých nábojů), které svým vzhledem a svými výrobními postupy představují takový stupeň shody se střelnou zbraní, že na ně lze bez potíží uplatnit předpisy směrnice (zejména ohledně označení, zpětné vysledovatelnosti, rejstříku střelných zbraní).[9]

9.9. Rozšířit směrnici na další druhy replik by bylo mnohem obtížnější, protože by to předpokládalo podřízení výrobců, prodejců a vlastníků těchto replik všem povinnostem vyplývajícím ze směrnice. Podle článku 36 SFEU již ale nyní mohou členské státy podřídit každé držení, získání nebo převod toho či onoho druhu replik povolení.

9.10. Stále za tohoto předpokladu by se jistě brzy objevily choulostivé otázky spojené zejména s rozdělením dotyčných replik podle nomenklatury uvedené v příloze 1 směrnice 91/477/EHS, která dělí střelné zbraně do různých kategorií.

9.11. To jsou důvody, kvůli kterým se zahrnutí replik různé povahy a různého určení do pole působnosti směrnice 91/477/EHS nejeví jako vhodné, a to tím spíše, že přeměnitelné repliky, které lze proto srovnat se střelnými zbraněmi, již pokrývá směrnice 2008/51/ES.

---

[9] Viz bod 4 směrnice 2008/51/ES: „Poznatky zpravodajských služeb ukazují nárůst používání zbraní uschopněných ke střelbě ve Společenství. Je proto nutné zajistit, aby byly zbraně, které lze uschopnit ke střelbě, pro účely směrnice 91/477/EHS zahrnuty do definice střelných zbraní“.